

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்களே தந்தையைப் போன்று துன்பத்தை அகற்றி, சந்தோஷத்தை அருள்;பவரின் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். நீங்கள் உங்கள் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் அல்லது செயல்களின் மூலம் எவருக்கும் துன்பத்தை விளைவிக்கக்கூடாது. அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுங்கள்.

கேள்வி: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மனிதரிலிருந்து தேவர்களாக மாறுவதனால், உங்களுக்கு இருக்க வேண்டிய பிரதானமான தாரணை என்ன?

பதில்: உங்கள் உதடுகளிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மனிதர்களை வைரங்கள் போன்று ஆகுமாறு செய்ய வேண்டும். நீங்கள் மிகவும் இனிமையானவர்கள் ஆக வேண்டும். நீங்கள் அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் எவருக்கும் துன்பத்தை விளைவிப்பதைப் பற்றிக் கூடச் சிந்திக்கக்கூடாது. நீங்கள் இப்பொழுது சந்தோஷத்தைத் தவிர எதுவுமில்லாததும், துன்பத்தின் சுவடு இல்லாததுமான சுவர்க்கமாகிய சத்தியபுகத்து உலகத்துக்குச் செல்கிறீர்கள். நீங்கள் தந்தையின் மூீமத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள்: குழந்தைகளே, தந்தையைப் போன்று, துன்பத்தை அகற்றிச் சந்தோஷத்தை அருள்பவர் ஆகுங்கள். அனைவருடைய துன்பத்தையும் அகற்றி, அவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை அருள்வதே உங்கள் தொழிலாகும்.

பாடல்: எங்களை இப்பாவ உலகிற்கு அப்பால் ஓய்வும் சௌகரியமும் உள்ள உலகத்துக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

ஓம்சாந்தி. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். நீங்கள் அத்தகையதொரு புதிய உலகத்துக்குச் செல்ல முயற்சி செய்கிறீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள், அங்கே முதலில், மாயை இருப்பதில்லை, அத்துடன் எவரும் எவருக்கும் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் அல்லது செயல்களினூடாகத் துன்பத்தை விளைவிப்பதில்லை. அதனாலேயே அதன் பெயர் வைகுந்தமாகிய, பாரடைஸ், சுவர்க்கம் ஆகும். உலக அதிபதிகளாகிய இலக்ஷ்மி நாராயணனின் படங்களும் காட்டப்படுகின்றன. பிரஜைகளின் படங்கள் காட்டப்படுவதில்லை. இலக்ஷ்மி நாராயணனின் படங்கள் உள்ளன. அவர்களின் இராச்சியத்தில் அத்தகைய மனிதர்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை இவை நிரூபிக்கின்றன. துன்பத்தின் சுவடு இல்லாத போது, பாரதத்தில் அவர்கள் சுவர்க்க அதிபதிகளாக இருந்தார்கள். எவரும் எவருக்கும் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் அல்லது செயல்களினூடாகத் துன்பத்தை விளைவிப்பதோ அல்லது தந்தையும் எவருக்கும் துன்பத்தை விளைவிப்பதோ இல்லை. அவருடைய பெயர் துன்பத்தை அகற்றிச் சந்தோஷத்தை அருள்பவர் எனப் போற்றப்படுகிறது. அவர் இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார். இவ்வுலகில் உள்ள அனைவரும் தங்கள் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் அல்லது செயல்களினூடாக ஒருவருக்கொருவர் துன்பத்தை விளைவிக்கிறார்கள், ஆனால் அங்கு அனைவரும் தங்கள் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்களினூடாக ஒருவருக்கொருவர் சந்தோஷத்தையே கொடுக்கிறார்கள். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையைத் தவிர எவராலும் உங்களைச் சுவர்க்க அதிபதிகள் ஆக்க முடியாது. நிச்சயமாக சுவர்க்கம் இருந்தது. இங்கு விஞ்ஞானத்தினூடாக என்ன உருவாக்கப்பட்டுள்ளது எனப் பாருங்கள்! எவ்வாறு ஆகாய விமானங்கள், மோட்டார் கார்கள், மாளிகைகள் போன்றன கட்டப்பட்டு வருகின்றன எனப் பாருங்கள்! வி;ஞ்ஞானம் அங்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். வைகுந்தம் பூமியினடியிலிருந்து வெளிப்படும் என்பதல்ல. துவாரகை (தங்க நகரம்) கடலினடியில் மூழ்கியது எனக் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கடலினடியில் சென்றுள்ளவை அனைத்தும் உக்கி முடிவடைந்து விடும். அனைத்தும் ஆரம்பத்திலிருந்து மூண்டும் ஆரம்பிக்கும். நீங்கள் தந்தையிடமிருந்து உங்கள் இராச்சியத்தைக் கோருவதனால், எவருக்கும் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் அல்லது செயல்களினூடாகத் துன்பத்தை விளைவிக்கும் எண்ணம் எதுவும் உங்கள் புத்தியில் இருக்கக்கூடாது. இது மாயையின் இராச்சியமாகும், மனத்தில் புயல்கள் வரும், ஆனால் எவருக்கும் துன்பத்தை விளைவிக்கின்ற எண்ணம் உங்கள் இதயத்தில் பிரவேசிக்கக்கூடாது. இந்நேரத்தில், அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் துன்பத்தை விளைவிக்கிறார்கள். அதனைச் சந்தோஷம் என அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள், ஆனால் அது துன்பம் ஆகும். அவர்கள் அனைவரையும் தந்தையிடமிருந்து அப்பாற் திருப்பி விட்டார்கள். நாடகத்தில் இப்பக்தி மார்க்கம் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நாடகத்தை எவரும் புரிந்துகொள்வதில்லை. அம்மக்கள் சமயநூல்களைக் கூறும்பொழுது, தாங்கள் ஞானத்தைக் கொடுப்பதாக எண்ணுகிறார்கள். ஓதுவதனாலும், தபஸ்யா போன்றவற்றைச் செய்வதனாலும் தாங்கள் முக்தியையும் ஜீவன்முக்தியையும் பெறுவார்கள் என மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் பலவகையான பாதைகளைக் காண்பிக்கிறார்கள். தாங்கள் நூண்ட காலமாகப் பக்தி செய்து வருகிறார்கள் எனவும், இதனாலேயே கடவுள் வர வேண்டும் எனவும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். பக்தி முடிவடையவுள்ளபொழுது, கடவுள் வர வேண்டும் என நாங்கள் கூறுகிறோம். பக்தியின் பலனைக் கொடுப்பதற்கு அவர் வருகிறார். அவர்கள் அனைவரும் பக்தியின் வழியில் வருகிறார்கள். அது ஞானம் என அழைக்கப்பட முடியாது. சமயநூல்களின் ஞானத்தினூடாகச் சற்கதி இருக்க முடியாது. அவர்களிடம் உலகின் ஆரம்பம், மத்தி அல்லது இறுதியின் ஞானம் இருப்பதில்லை. இப்பிராதன ஞானத்தினூடாகவும், யோகத்தினூடாகவும் பாரதம் சுவர்க்கம் ஆகியது என்பதையும், நிச்சயமாக அதனைக் கடவுளே கற்பித்திருக்க வேண்டும் என்பதையும் நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொள்கிறீர்கள். மனிதர்களால் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியாது. கடவுள் கற்பித்த இலகு இராஜயோகம் பின்னர் ஒரு சமயநூலாக ஆக்கப்பட்டது. கடவுளே இங்கமர்ந்திருந்து, இந்த ஞானத்தை விளங்கப்படுத்துகிறார். பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது என்பதும், வேறான காலப் பகுதி

குறிப்பட்டுள்ளது என்பதுமே கஃதைபிலுள்ள ஒரேயொரு தவறாகும். கடவுள் எங்களுக்கு இராஜயோக ஞானத்தைக் கற்பிக்கிறார் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். வேறெந்தச் சமயநூலிலும் உலகின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் ஞானம் குறிப்பிடப்படவில்லை. சக்கரத்தின் கால எல்லையை அவர்கள் மிகவும் நுணுக்கமாக எழுதிவிட்டார்கள். மனிதர்கள் தொடர்ந்தும் அச்சமயநூல்களைக் கற்கிறார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: இதுவே மனித உலக விருட்சம். முதலில், விருட்சத்தில் மிகச்சொற்ப இலைகளே உள்ளன, பின்னர் அவை படிப்படியாக அதிகரிக்கின்றன. மனிதர்களே பல்வேறு சமயங்களின் இலைகளாகக் காண்பிக்கப்படுகிறார்கள். உண்மையில், வேதங்கள், சமயநூல்கள் போன்ற அனைத்தும் பகவத் கஃதையின் இலைகள், அதாவது, அதிலிருந்தே சமயநூல்கள் அனைத்தும் வெளித்தோன்றின. நிச்சயமாகப் புதிய விருட்சம் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு புயலின்பொழுது, சிலர் மிக விரைவில் வாடி வீழ்கின்றன. எங்கள் தேவ விருட்சத்தின் அத்திவாரம் இப்பொழுது இடப்படுகிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு சமயத்தை ஸ்தாபிப்பவர்கள், தாங்கள் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் அல்லது இன்னுமொரு சமயத்தின் அத்திவாரத்தை இடுகிறார்கள் என்பதை அறியார்கள். இன்னார் அந்த அத்திவாரத்தை இட்டார் என்பது பின்னர் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. இங்கு, நீங்கள் முட்களிலிருந்து மலர்களாக மாற வேண்டும். நீங்கள் தேவர்களாக வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். நீங்கள் அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்; நீங்கள் எவருக்கும் துன்பத்தை விளைவிப்பதைப் பற்றி எண்ணவும் கூடாது. உங்கள் உதடுகளிலிருந்து வெளிப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மனிதர்களை வைரங்களைப் போன்று ஆகுமாறு செய்கின்றவையாக இருக்க வேண்டும். தந்தை எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார், இந்த ஞானத்தைக் கிரகிப்பதனால் நாங்களும் வைரங்கள் போன்று ஆகுகிறோம். உண்மையில், ஓர் ஆசிரியர் எவருக்கேனும் துன்பத்தை விளைவிப்பாரா? ஓர் ஆசிரியர் அனைவருக்கும் கற்பிக்கிறார். ஆம், நீங்கள் சரியாகக் கற்காதுவிட்டால், 21 பிறவிகளுக்கு இழப்பீர்கள் என்பது விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் இப்பொழுது 21 பிறவிகளுக்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். “ஓ கடவுளே!” எனக் கூறி, நீங்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் நினைவுசெய்த தந்தையை நீங்கள் இப்பொழுது கண்டு விட்டீர்கள். அவரைச் சாதுக்கள், புனிதர்கள் அனைவரும் நினைவு செய்கிறார்கள். ஒரேயொரு கடவுளே உள்ளார், ஆனால் அவர் யார் என்பதை அவர்கள் அறியார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சத்தியயுகத்தின் இளவரசராக இருந்தார். அவரே அனைவரது துன்பத்தையும் அகற்றிச் சந்தோஷத்தை அருளியவர் என எவரும் கூற மாட்டார்கள்; சந்தோஷத்தில் இருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண ஆத்மா இப்பொழுது துன்பத்தில் உள்ளார். இவ்வாறு கடவுளைப்பிட்டுக் கூறப்படுவதில்லை, கடவுள் சந்தோஷத்துக்கும் துன்பத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவர் ஆவார். அவருக்கு ஒரு மனித சரூபம் இருப்பதில்லை. தந்தை ஸ்தாபிக்கின்ற எதிலும் சந்தோஷத்தைத் தவிர எதுவும் இருப்பதில்லை. இதனாலேயே “துன்பத்தை அகற்றப்பவரே, சந்தோஷத்தை அருள்பவரே” எனப் பாடப்படுகிறது. இராவண இராச்சியத்தில், நாங்கள் அரைக்கல்பமாகச் சந்தோஷமற்று இருந்தோம் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள்; அங்கு தற்காலிகச் சந்தோஷமே உள்ளது. இல்லாவிட்டால், துன்பத்தைத் தவிர எதுவுமில்லை. இதனாலேயே சந்தோஷம் ஒரு காக்கை எச்சத்தைப் போன்றது எனச் சந்தியாசிகள் கூறுகிறார்கள். அது அனைவரும் விகாரத்தினுடாகவே பிறக்கிறார்கள் என்பதனால் ஆகும். விகாரமற்ற, தூய இல்லறம் இருந்திருக்க வேண்டும், அது நிச்சயமாகச் சத்தியயுகத்தில் இருந்தது. அதன் பெயரே சுவர்க்கம் ஆகும்! அதுவே சுவர்க்கமாகிய தூய இல்லறப் பாதை ஆகும், பின்னர், அவர்கள் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகும்பொழுது, அது நரகமாகிய, தூய்மையற்ற, சூழ்ந்த பாதை என அழைக்கப்படுகிறது. சந்தோஷத்துக்கும் துன்பத்துக்குமான நாடகம் ஏற்கெனவே நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும். மனிதர்கள் ஒரு கணம் சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்கிறார்கள், மறுகணம் துன்பத்தை அனுபவம் செய்கிறார்கள். சுவர்க்கத்தில் சதா சந்தோஷமே உள்ளது என்பதையும், அங்கு துன்பத்தின் சுவடேனும் இருப்பதில்லை என்பதையும், ஆனால் இங்கோ சந்தோஷத்தின் சுவடு கூட இல்லை என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை. விகாரத்தில் ஈடுபடுவது என்றால் துன்பத்தை அனுபவம் செய்வதாகும். இதனாலேயே சந்தியாசிகள் துறவறத்தை மேற்கொள்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் துறவறப் பாதைக்கு உரியவர்கள் ஆவார்கள். சத்தியயுகத்தில், இல்லறப் பாதை இருந்தது. அது சிவாலயமாக இருந்தது. ஆலயங்களில் இலக்ஷ்மி நாராயணன் போன்ற தேவர்களின் பௌதீக உருவச் சிலைகள் சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தப்பட்டும், கிரீடங்கள் மூலம் அலங்கரிக்கப்பட்டும் காண்பிக்கப்படுகின்றன. பாரதத்தில் மாத்திரமே அரசர்கள், அரசிகளாகிய தேவர்களின் சமுதாயம் உள்ளது. வேறெந்தச் சமயத்திலும் அவ்வாறு இருப்பதில்லை. பல அரசர்கள் இருந்திருப்பார்கள், ஆனால் இரட்டைக் கிரீடம் அணிந்தவர்கள் இல்லை. சத்தியயுக ஆரம்பத்திலிருந்து இராச்சியம் ஆரம்பமாகுகிறது. ஆதி சனாதன இரட்டைக் கிரீடம் அணிந்த தேவ தர்மம் இருந்தது. எவ்வாறு அத்தர்மம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது? குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மாத்திரமே இப்பொழுது இவ்விடயங்கள் அனைத்தையும் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். சிவபாவின் வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுவதனால், நீங்கள் துன்பத்தை அகற்றிச் சந்தோஷத்தை அருள்பவர்களாக ஆகுகிறீர்கள். அனைவருடைய துன்பத்தையும் அகற்றி, அவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதே, உங்கள் தொழில் ஆகும். நீங்கள் எவருக்கேனும் துன்பத்தை விளைவித்தால், நீங்களே துன்பத்தை அகற்றிச் சந்தோஷத்தை அருள்பவரின் குழந்தைகள் என அப்பொழுது யார் கூறுவார்கள்? முதலில் ஓர் எண்ணம் மனதில் தோன்றுகிறது, பின்னர் அது செயற்படுத்தப்படுகிறது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மிகவும் இனிமையானவர்கள் ஆகவேண்டும். கடவுள் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார், ஆனால், உங்கள் நடத்தை தெய்வீகமாகும் வரையில், மனிதர்கள் எவ்வாறு நம்பிக்கை கொள்வார்கள்? கஃதையில் எழுதப்பட்டுள்ளது: கடவுள் பேசுகிறார்: நான் உங்களைச் சாதாரண மனிதரிலிருந்து நாராயணனாக ஆக்குவதற்கே வருகிறேன். கடவுள் நிச்சயமாகச் சங்கமத்தில் வருகிறார். கடவுள் பேசுகிறார்: நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கிறேன். ஆகவே, நிச்சயமாக, பழைய உலகின் விநாசம் இருக்க வேண்டும். அது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பணி அல்ல. அவர்கள் திரிமூர்த்தியைக் காண்பிக்கிறார்கள், ஆனால் சிவனை நீக்கி விட்டார்கள். பிரம்மாவை மூன்று முகங்கள் உள்ள என அவர்கள் பின்னர் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, ஒரேயொரு முகத்தை உடைய பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்?

எவ்வாறு ஒரு மனிதருக்கு மூன்று முகங்கள் இருக்க முடியும்? தந்தை கூறுகிறார்: நீங்களே என்னுடைய விவேகிகளாகிய, புத்திசாலிக் குழந்தைகள் ஆவீர்கள். நீங்களே உலகம் முழுவதையும் ஆட்சிசெய்தீர்கள். பாபா இப்பொழுது உங்களை ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆக்குகிறார். இப்பொழுது உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதுங்கள். பாபா அனைவரையும் திரும்பவும் சராரமற்ற, முக்தி தாமத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். நீங்கள் இங்கு வந்து, ஒரு சராரத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்கள். வேறுபட்ட சராரங்களை ஏற்றுக் கொண்டதனால், உங்கள் சரார உணர்வு என்னும் பழக்கம் உறுதியாக ஆகிவிட்டது. இப்பொழுது உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதுங்கள். ஆத்மாவாகிய நான், 84 பிறவிகளின் பாகத்தை நடித்துவிட்டேன்; இது இப்பொழுது இறுதிப்பிறவியாகும். இவ்விதமாக உங்களுடன் பேசுங்கள். தந்தை கூறுகிறார்: ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகுங்கள்; நீங்கள் இப்பொழுது வூடு திரும்பிப் பின்னர் சத்தியயுகத்துக்குச் செல்ல வேண்டும். நீங்கள் இப்பொழுது என்னிடமிருந்து கவர்க்க இராச்சியத்தைக் கோருவதற்கு முயற்சி செய்கிறீர்கள். நீங்கள் தந்தையை மறக்கும்பொழுது, சந்தோஷ பாதரசம் உயர்வடைவதில்லை. அவர்கள் சமயநூல்களில் பெரியதொரு தவறைச் செய்து விட்டார்கள்: அவர்கள் சிவபாபாவை நீக்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் அவரை வழிபடுகிறார்கள், ஆனால் பின்னர் அவர் பெயருக்கும் ரூபத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவர் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் யாரை வழிபடுகிறார்கள்? அவர்கள் யாரை நினைவு செய்கிறார்கள்? ஆத்மா நெற்றியின் மத்தியில் வசிக்கிறார் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள், ஆனால் ஆத்மா யாருடைய குழந்தை என்பதை அவர்கள் அறியார்கள். ஆத்மாவாகிய நான், நெற்றியின் மத்தியில் அமர்ந்திருந்து, இச்சராரத்தினுடாக ஒரு பாகத்தை நடிக்கிறேன். நான் இப்பொம்மையை நடனமாடச் செய்கிறேன். பொம்மலாட்டமும் உள்ளது. ஒரு பொம்மலாட்டக்காரர் அவற்றை நடனமாடச் செய்கிறார். எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், நீங்கள் ஆத்ம உணர்வுடையவர்களாகி, தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்ற அனைத்தையும் கிரகிக்க வேண்டும். கண்காட்சிகளில், முதலில், தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுத்துக் கூறுங்கள்: அவரே அனைவரினதும் தந்தை, அவர் அசராரியானவர். மற்றவர் மக்களின் தந்தையாகிய, பௌதூகப் பிரஜாபிதா பிரம்மா ஆவார். எங்களுக்கு இரு தந்தையர் உள்ளனர். லௌகீகத் தந்தையும், இவ்வுலகத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தந்தையும் உள்ளார்கள் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். ஒருவர் எல்லைக்குட்பட்டவரும், மற்றவர் எல்லையற்றவரும் ஆவார்கள். இப்பொழுது புதிய படைப்பானது படைக்கப்படுகிறது. நாங்கள் சிவபாபாவிடமிருந்து எங்கள் ஆஸ்தியைக் கோருகிறோம். இவ்விதமாக உங்களுடன் பேசுவதனால், இவ்விதயங்களை உறுதியாக்க வேண்டும்: நான் ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகவேண்டும். நான் சிவபாபாவிடம் கற்பதற்குச் செல்கிறேன். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை அசராரியானவர், ஆனால் மக்களின் தந்தையான பிரம்மாவோ பௌதூகமானவர் ஆவார். நீங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் வாய்வழித்தோன்றல்களாகிய பிராமணர்கள் ஆவீர்கள். பிரம்மா உங்களைத் தத்தெடுத்துள்ளார். நீங்களே பிராமணர்களாகிய புதிய படைப்பும், ஏனையோர் பௌதூகப் பிராமணர்களும் ஆவீர்கள். அவர்கள் பௌதூக யாத்திரையைக் கற்பிக்கிறார்கள், நீங்கள் ஆன்மீக யாத்திரையைக் கற்பிக்கிறீர்கள். இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மேன்மையானவர்கள் ஆகுகிறீர்கள். இறை பணியகமானது உங்களைச் சராரிந்தவர்களிலிருந்து மேன்மையானவர்களாக மாற்றுவதற்கானதாகும். மனிதர்களால் உங்களை மேன்மையானவர்கள் ஆக்க முடியாது. உண்மையில், உங்களுடையதே சராரிவை இல்லாதொழிக்கின்ற உண்மையான செயற்குழு ஆகும். உங்களுடைய தலைவர் யார் என்பதைப் பாருங்கள்! தந்தை கூறுகிறார்: நான் உங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பிப்பதற்கு மூண்டும் வந்துவிட்டேன். இது அதே சங்கமயுகமாகும். இப்பொழுது நான் உங்களை மனிதர்களிலிருந்து தேவர்களாக மாற்றுகிறேன். நீங்கள் இப்பொழுது சூத்திரர்களிலிருந்து பிராமணர்களாக மாறிவிட்டீர்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். பிராமணர்களே உச்சிக்குடுமிகள் ஆவீர்கள். பிரம்மாவும் ஓர் உச்சிக்குடுமியே ஆவார். பிரம்மாவில் பிரவேசிப்பவரை இக்கண்களால் பார்க்க முடியாது. ஏனைய அனைவரும் (கண்களுக்கு) தென்படுகிறார்கள். அசராரித் தந்தையே உங்களுக்குக் கற்பிக்கிறார் என்பதை உங்கள் புத்தி மூலம் நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். இங்கு பிரம்மாவுக்குப் பிராமணர்கள் தேவையாகும். அவர்கள் சூட்சும லோகத்தில் இருக்க முடியாது. இங்கேயே அவர்கள் தத்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். பௌதூகப் பிரம்மா அவ்யக்த் பிரம்மாவாக ஆகுகிறார். இது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகும். முதலில் நீங்கள் இலக்கைப் புரிந்துகொண்டாலே, உங்களால் எங்கும் அமர்ந்திருந்து மேலும் கற்க முடியும். நீங்கள் தினமும் முரளியைச் செவிமடுக்க வேண்டும். நீங்கள் அதனை ஒருநாள் தவற விட்டாலும், பெரும் இழப்பு ஏற்படும், ஏனெனில் தினமும் மிகவும் ஆழமான கருத்துக்கள் வெளிப்படுகின்றன. தொடர்ந்தும் வைரங்களும் இரத்தினங்களும் வெளிப்படுகின்றன. ஒரு முதற்தரமான இரத்தினம் வெளிப்பட்டு, நீங்கள் அதனைத் தவற விட்டால், ஓர் இழப்பு ஏற்படும். ஒழுங்காக வரும் மாணவர்கள் மிகச்சரியாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் நன்றாக முயற்சி செய்யாது விட்டால், உங்களால் ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கோர முடியாது. இது ஒரு மிகவும் உயர்வான கல்வி ஆகும். அவர்கள் சரஸ்வதிக்கு வண்ணையையும், கிருஷ்ணருக்குப் புல்லாங்குழலையும் கொடுத்துள்ளார்கள். உண்மையில், அவர்கள் அதனைத் தவறாகக் கிருஷ்ணருக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள், அது பிரம்மாவுக்கே கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதுவே சிவபாபாவின் வாய் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள். கிருஷ்ணருக்கு சரஸ்வதியுடன் தொடர்பு இல்லை. அவர்கள் அனைத்தையும் கலந்து விட்டார்கள். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. ஆத்மாவாகிய நான், பொம்மையாகிய இச்சராரத்தை நடனமாடச் செய்கிறேன். நான் இச்சராரத்திலிருந்து வேறுபட்டவன் ஆவேன். இதனைப் பயிற்சி செய்து ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகுங்கள்.
2. நாளாந்தம் வருவதுடன், என்றுமே முரளியை தவற விடாதீர்கள். இக்கல்வியை மிகச்சரியாகக் கற்றிடுங்கள்.

ஆசுவாதம்: ஒரு தந்தைக்கே அன்றி வேறு எவருக்கும் உரியவர் அல்ல என்ற ஸ்திதியினால் அன்பில் ஸ்திரமாகவும், மூழ்கியும் இருப்பதன் மூலம் இலகு யோகி ஆகுவார்களாக.

ஒரு தந்தைக்கே அன்றி வேறு எவருக்கும் உரியவர் அல்ல என்ற ஸ்திதியில் சதா ஸ்திரமாக நிலைத்திருக்கின்ற குழந்தைகளின் புத்தியினால் இலகுவாக அதன் சாராம்சத்தின் வடிவில் நிலைத்திருக்க முடியும். ஒரேயொரு தந்தை என்றிருப்பவர்களின் ஸ்திதியானது ஸ்திரமாகவும் அன்பில் மூழ்கியும் இருக்கும். ஒரேயொருவரே என்பதற்கு பதிலாக இரண்டாம், மூன்றாமவர் இருந்தால், முரண்பாடு இருக்கும் என்பதாலேயே நூங்கள் சகல வகையான விரிவாக்கத்தையும் கைவிட்டு, சாராம்சத்தின் வடிவத்தை அனுபவம் செய்ய வேண்டும். ஒரேயொருவரின் நினைவில் நிலைத்திருந்தால் நூங்கள் இலகுயோகி ஆகுவீர்கள்.

சுலோகம்: 'நான் தந்தைக்கு உரியவன், தந்தை எனக்கு உரியவர்' என்ற முடிவே இல்லாத பாடல் சதா உங்கள் இதயத்தில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கட்டும்.

---ஓம் சாந்தி---